

2.1. Nedsættelse af askeurne på privat grund

Det er i begravelseslovens § 1 bestemt, at lig enten skal begraves eller brændes. Begravelse skal ifølge § 2, stk. 1, ske på folkekirkens kirkegårde eller andre begravelsespladser, der er godkendt af kirkeministeren. Asken efter afdøde personer skal efter § 3, stk. 2, 1. pkt., ligeledes nedsættes på folkekirkens kirkegårde eller andre begravelsespladser, godkendt af kirkeministeren.

Ifølge begravelseslovens § 3, stk. 2, 1. pkt., kan asken også anbringes på et andet af kirkeministeren godkendt sted. Med hjemmel i denne bestemmelse er der praksis for, at kirkeministeren tillader, at urnen med asken efter en afdød person under visse betingelser nedsættes på privat ejendom.

Som et led i decentralisering af dele af Kirkeministeriets sagsområde foreslås det, at kompetencen i disse sager flyttes fra kirkeministeren til landets stiftsøvrigheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Lolland-Falsters Stiftsøvrighed har peget på det ønskelige i, at der i loven optages bestemmelser om klageadgang. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

2.2. Spredning af aske over åbent hav og deling af aske

Ifølge begravelseslovens § 3, stk. 2, 2. pkt., kan kirkeministeren tillade, at der forholdes med asken efter en afdød person på anden sømmelig måde, når der foreligger et bestemt udtalt ønske herom fra afdøde. Med hjemmel i denne bestemmelse er der praksis for, at kirkeministeren tillader, at asken efter afdøde personer spredes over åbent hav. Ligeledes kan kirkeministeren i medfør af samme bestemmelse tillade, at der foretages deling af afdøde personers aske.

Udkast til forslag til ændring af Begravelsesloven blev udsendt til høring i juni 2004. Udkastet indeholdt forslag om, at begravelsesmyndigheden træffer afgørelse om spredning af afdøde personers aske over havet i forbindelse med, at begravelsesmyndigheden afgør, om begravelse eller ligbrænding skal finde sted, og om begravelsehåndlingen skal være kirkeelig eller borgerlig.

Efter den stedfundne høring er der rejst spørgsmål, om den foreslåede decentralisering af kompetencen til begravelsesmyndigheden i sager om spredning af afdøde personers aske over havet ikke er for vidtgående, og om det ikke vil være en mere hensigtsmæssig ordning at lade landets stiftsøvrigheder træffe afgørelse i de pågældende sager. I overensstemmelse hermed er forslaget ændret således, at stiftsøvrigheden kan tillade, at der forholdes med asken på anden sømmelig

måde end nævnt i lovforslagets § 1, nr. 1. I overensstemmelse med hidtil fulgt praksis omfatter »anden sømmelig måde« bl.a. spredning af asken efter afdøde personer. Det ændrede forslag har været forlagt landets biskopper til udtalelse. Der er modtaget hørings svar fra syv biskopper, der tilslutter sig det ændrede forslag.

Dog udtrykker biskoppen over Roskilde Stift tvivl med hensyn til, om dette ikke er et så væsentligt landspolitisk spørgsmål om sømmelig begravesskik, at det er en opgave, der principielt bør varetages af Kirkeministeriet og ikke fastlægges ud fra lokale normer. Hertil bemærkes, at der i forbindelse med gennemførelsen af den foreslåede lovændring vil blive udsendt en vejledning til landets stiftsøvrigheder indeholdende nærmere retningslinjer for administrationen af de pågældende sager. En sådan vejledning vil sikre, at stiftsøvrighederne kommer til at følge en stort set ens praksis.

I overensstemmelse hermed foreslås det som et led i decentralisering af dele af Kirkeministeriets sagsområde, at kompetencen i disse sager flyttes fra kirkeministeren til landets stiftsøvrigheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Fem stiftsøvrigheder og Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer har i høringssvarene peget på, at der bør fastsættes en frist for spredning af asken efter afdøde personer. I sin behandling af sager om askespredning har Kirkeministeriet ikke fastsat en frist, inden for hvilken askespredning skal have fundet sted. Den hidtidige praksis ses ikke at have givet anledning til problemer, og ministeriet finder derfor ikke, at der er behov for frister for askespredning.

Med hensyn til klageadgang henvises til bemærkningerne afsnit 2.1.

2.3. Godkendelse af, at der på kirkegårde indrettes særlige afsnit til brug for andre trossamfund

I henhold til begravelseslovens § 15 kan bestyrelsen for en folkekirkelig kirkegård med kirkeministerens tilladelse overlade en del af denne til brug for et trossamfund uden for folkekirken.

Henset til, at landets provstiudvalg træffer afgørelse i en række sager om kirkegårde, anses det for hensigtsmæssigt, at godkendelseskompetencen i henhold til begravelseslovens § 15 lægges ud til provstiudvalgene, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Haderslev Stiftsøvrighed har i sit høringssvar rejst spørgsmål om det hensigtsmæssige i, at godkendelseskompetencen i henhold til lovens § 15 foreslås henlagt til provstiudvalgene. Det anføres, at provstiudvalgene repræsenterer for små områder i forhold til